

hjálpur. Har er vanur at hanga ein »redningskransur«; men hvar var hann, táid óhappi hendi? goymdur undir lás og slá!

Slíkt er ikki bert skilaleyst, men heilt óforsvarligt av teim ráðandi í bygðini. Fyrst einki ljós um náttina, og eingin »redningskransur« hvorki á nátt ella degi.

Míðvingur.

Fiskaprisirnir eru framvegis uppgangandi. Fleiri tilboð eru frammi, men útboðið er ikki stórt enn. Mangir uppkeyparar herheima lýsa í blóðum um saltfiskekæppi; men fiskimenn, ið ætla at býta frá, eiga at vera varir um seg og og ikki binda seg til sølu fyrr enn teir hava ráðført seg við Fiskimannafelagið.

Tað sigist fyrri vist, at Norðmenn eru frammi við tilboði uppá føroyskan Klippfisk, og skuldi tað verið tekin á at teir

ikki hava óvnógv at bjóða út av norskum fiski.

Boðini uppá saltfisk liggja nú í 23 pd. og 10 sh. pr. ton cif. britiska havn og uppá klippfisk 39 sh. fob. her. Meðan eftirspurningurin eftir saltfiski er stórus úti, eru klippfiskekeypararnir her heldur spakir.

Frá Keypmannahavn hava boð verið frammi um 46—48 oyr. fyrri stóra pakkaðan saltfisk.

Herverandi saltfiskekeypara lást ikki fúsi at keypa í stórum enn og nakar openbarur prísir millum reiðaran og fiskimann er ikki komin fram enn tá blaðið var endað.

Fiskiskapstíðindi.

Tórshavn: »Andrea« 17000. Vestmanna: »Sigríð« 32.000 í alt. »Milly« 40.000 í alt. Frá »Duce« er komið telegram av Bakkafirði, at hon hevði fiskað 22.000.

Klakksvík: »Pride« 23.000 í alt. Frætt er frá »Ecliptiku«, ið hevur kringum 50.000, og frá »Polarstjörnu«, »Svínoy« og »Carlton«, ið hava fiskað 40.000 hvør. Tað ætlast at hini Klakksvíksskipini hava um 20—25.000 hvør.

Skinsakjót

fæst hvønn dag hjá

Máltr. 89. J. Lambaa.

Keypið

frá

Chr. A. F. Hansen

í Kollafirði,

einasta forrætning í Føroyum, ið hevur verið mulkerað fyrri at selja ov biligt.

Til Canada med Cunard og White Star Linien.

Alle Oplysninger ved

Jens av Reyni,

Thorshavn,

eller

C. Mogensen,

Nyhavn 1,

København.

Allir føroyskir Keypmenn

eiga at selja føroyskar ansjósir, tí tær eru frískar, reinar og nógv feitari enn tær útlendsku og kosta einki aftur ímóti.

Fáast hjá

Chr. A. F. Hansen,

Kollafjörð.

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter fra København til Amerika og Kanada.

Regelmæssig Afgang fra København og Oslo flere Gange om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede Haandbøger, der gratis sendes overalt.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Linien's egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Skriv til Agenten:

H. C. Müller, Thorshavn,

eller

Passager-Afdelingen,

Kongens Nytorv 8, København K.

Nótastýkkir,

barkaði og tjóraði, fáast hjá

Chr. A. F. Hansen

í Kollafirði.

Ferskt Seyðakjót

fæst hvønn dag hjá

Máltr. 89. J. Lambaa.

„Okkara“ Toilettsæber mildeste og behageligste.

Djórælæknin.

Patursson greiddi frá lönviðurskiptum læknans, eins og hvussu lönirnir vóru hjá líknandi embelismonnum. Helt hann lönina vera ov líttá hjá djórælækna okkara og talaði fyrri at fáa lönkorini bœtt.

P. M. Dam: Eitt gamalt orðtak sigur: betur fyrri varin enn eftir snarur. Menn eru í útheiminum ógvuliga ágrýtnir at royna at fyrirbyggja sjúkurl. Tá her er talan um lön, er kanska eisini hóskandi at tala um, hvat arbeiðið skal gerast fyrri lönina. Nú er tað soleiðis, at iðt er hjá fátækum at søkja lækan, tað er ofta dýrari enn missurin av sjálvum krlatúrnum. Fólk letur tí vera at søkja læknahjálpi til dýr síni. Hetta er skeivt. Tað átti sjálvandi at verið gjørligt hjá øllum at kunna søkt djórælækan. Eg skjóti tí til at logtingið virkar fyrri, at hin fasta lönin gerst hægri og praksisíð blígari. Vit vita, hvussu hart tuberklusjúkan plágur. Henda plágan er fólk og landi so ómetaliga dýr. Er ikki at vera bangin fyrri, at henda óumsjónaða mjólkasøla er ein stórusmíttuberari. Neyt kunna hava tuberklar og smitta við mjólk og kjóti. Eg skjóti til, at tað verður lagt lækanum sum skyldu at vitja kring Føroyar og taka tuberklaroynd av hvørju kúgv, t. d. eina ferð um árið. Vit kunna ikki liva óvarnir í hesum ræðuligu sjúkráttum. Hann vildi skjóta til nevndina at hugsa eisini um hesa síðuna av sakini.

Debess var glaður yvir, at Dam hevði borið henda tanka fram. Hann hevði sjálvur gingið og hugsað um hesi viðurskipti. Tað var ræðuligt at hugsa sær, hvussu til stóð við sjúku og hvussu sjúkurnar kundu smittast. Mjólkín var, sum sagt, hin verst smíttuberari, bæði viðvíkjandi tuberklum, tyfus og øðrum herviligum sýttum. Tað var ikki lítið av peningi, ið landið lat fyrri hesar sjúkur, umframt alt tarnið og spillið sjúkurnar elvdu. Var tað tí heittsligt at vísa henda tankan um at hava eina stranga umsjón við djórnum okkara burtur. Aðra staðni vóru, sum sagt, menn ógvuliga ídnir fyrri at fyrirbyggja. Hann mælti tí nevndini til at taka sum best nndir við hesum spurningi, ið Dam bar í sakina.

Patursson segði, at royndir hevði prógvað, at tey føroysku neytini vóru ógvuliga frisk. Tað vóru tey innflutta neytini, ið vóru smittandi og sum høvdu spilt slagði. Hann skuldi vera við til at umhuga sakina frá øllum síðum.

(Málið fór í búnaðarnevndina).

Hvar er nú leyvin og sjálvræðisýl?

Hvar eru teir? rópar um hól og heyg.

Var rólið av tungnum og túsanslegg?

Tað fellur so stírvíð og deyðakalt.

Er leyv vorðin lamb? Vit gruna alt.

Men einaferð tit odnaðu —

einaferð

— so todnaðu, sodnaðu,

og deyðin nú ristir sít dökka tekn —

Nú lok leggjast aftur um dripið megn.

Heyststormur tagnar við grátandi regn:

Her fánaði, fúnaði, gránaði —

ÁHOYRARI.

Lýsingar

Det bedste er ikke for godt

Køb derfor kun færøsk Margarine!

HØVDINGAR HITTAST

EFTIR REGIN Í LIÐ

(SJÓNLEIKUR Í 3. TÁTTUM FRÁ ÁRNUM 1001)

er útkomin og fæst í bókasølunum ella hjá útgevaranum

R. Rasmussen, Føroya Fólkaháskúli.

Upplagið er bert 450.

Prísurin er 2 krónur.

Galvaniseraðar takplátur

keypast biligast frá Poul Hansens Heilsolu, Tórshavn.

Telefon 65.

Telegramadresse VERITAS.

Tilboð

ynskjað uppá bygging av sethúsum í Havn. Nærri frágreiðing við at venda sær til

Louis Zachariassen.

Tilbud paa 30 Lam

til Slagtning (mindst Vægt 26

Pund) modtages inden 20. ds.

Sanatoriet.

Føroya Løgting 1928.

Kirkjubøfestini.

(2. viðgerð).

M. S. Viðstein: Tað undrar meg, at lögtingsformaðurin, sum er formaður í nevnd fyrri »ymisk mál«, skal hava verið við at givið tað álit, ið komið er frá nevndini. Hann átti tó at lagt meiri dent á tann týðning, ið logmannspallurin hevur, og somuleiðis verið við at vart tað ræði og virði, okkara lögting enn eigur eftir. Vit javnaðarmenn eru als ikki við til at minka um lögtingsins virði og ræði. Týkist okkum loðið, at nevndin hevur beint hesa sak frá sær við teim orðum, at tingið heldur seg einki kunna gera við málið.

Um kannað verður eftir í lögtingslógini, so vil tað í § 17 kunna siggjast, at tingið hevur rætt til at bera kærur inn fyrri ríkisstýrið og ríkisdag yvir »administratiónina« her á landi, um vit halda, at hon hevur borið seg skeivt og illa at, soleiðis skilja vit § 17. Hesir báðir menn, ið fingið hava festibrev uppá hesa jorð, sum teimum ikki var tilgongd vegna ógreiðu frá yvirvoldini, eru við einum mjúkum orði hildnir fyrri spott av teim ráðandi. Tað er sjálvsagt, at hesir menn mega fáa endurgjald. Teir eru jú sviknir av teim, ið skipa fyrri tí føroysku »gødsadministratiónini«.

Vit hava tí sett fram broytingaruppskott, ið í stuttum gongur út uppá, at tingið áttalar atburð yvirvaldsins í hesum máli, og vit innstilla teir til endurgjald ella aðra jorð, ið kann vera til taks. Bert, sum nevndin, at svara aftur, at málið má avgerast við dómstólarnar, er ikki okkum nógmikið.

Er øll henda sok við »kirkjubøfestunum« bert eitt politiskt aktstykki, so fær fólkio ongafíð ov skjótt at víta, at so er. Og eftir tí, ið hendi her í tingsal-

inum, táid henda sakin var til fyrstu viðgerð, og at doma eftir tí, ið »Krossur« bóðaði frá beint aftaná, so sær tað soleiðis út, at greiða man fara at koma á, um hetta er ein politisk akt, ella ikki. Frá okkara síðu er hon tað ikki. Vit vilja bert, at tingið tekur sær av hesum máli og roynur at fáa hesum báðum sín rætt, og á rottum stað áttalar atburð yvirvaldsins.

Nielasen var einigur við tað mesta av broytingaruppskottinum hjá javnaðarmonnum. Tá hann hevði sett broytingaruppskott til uppskotið, var tað fyrri at leggja til, at menninir skuldu fáa fría proces. Hann vildi biðja formannin seta uppskotið til atkvøðugreiðslu punkt fyrri punkt.

Effersee vildi ikki úttala seg um sjálva sakina í avgjörðum orðum. Men helt hann ikki ráðast kundi til, at geva teim viðurgjald av prestafjórðini. Prestafjórðin var so illa farin, hon gav ikki nógv. Hon var heldur ikki okkara, tað høvdu menn á sinni nógv ímóti, men hann hugsaði at best er sum er. Annars helt hann tað vera ein spurning, um tann ið sekaður var ikki ítylgi § 17 í lögtingslógini skuldi fáa eina ábreiðslu. Kortini læt hann verða óvist um Míðvingarnir ikki høvdu brotið rætt teirra við ikki at flyta, sum álagt varð teim. Hann ráddi nevndini til at fáa skriftligt svar frá amtmanninum um atburðin í øllum, eins og at fáa at víta støðuna hjá ríkisstjórnini.

Winther helt tingið ikki kunna lata hesa sok fara sær av hondum utan ábreiðslu til teirra, ið sekaðir vóru. Tað var eingin víska fyrri, at menninir høvdu íngið peningin aftur ið teir høvdu gildið fyrri festibrevini.

(Við iriðju viðgerð, fell uppskotið frá javnaðarmonnum, meðan nevndaruppskotið og broytingaruppskotið frá Nielasen vóru samtykt).

Umsøkn arbeiðarafelags „Einingheden“s um studding til ísvirki komið frá ministerium til viðmælis.

Effersee og Winther mæltu til at sakin fór í fíggjarnevndina, har umsókn somu sok viðkjandi var til viðgerðar.

P. M. Dam: Henda sok hevur verið fyrri og er í nevnd. Hon kemur til gjallari umrøðu, tá hon kemur aftur í salin, og torvar tí ikki kanska nú at gera langt av.

Men eg skal kortini lova mær at minna á og undirstrika og biðja tingmenn minnast til og leggja sær í geyma, at henda